Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 40 608 van 23 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Litouwse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 december 2009 waarbij de bijlage 35 niet verlengd mag worden en aan verzoeker een nieuwe termijn van dertig dagen wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 januari 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Litouwse nationaliteit te zijn, komt op 25 oktober 2004 België binnen. Zijn verblijf wordt toegestaan tot 25 januari 2005. Hij had vroeger reeds onder de alias A.S. asiel aangevraagd.

Op 28 januari 2005 dient verzoeker onder de alias K.R. van Oezbeekse nationaliteit, een asielaanvraag in.

Op 3 februari 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Hij dient een beroep in bij het Commissariaat-generaal. Op 29 april 2005 stelt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoeker afstand doet van de asielprocedure.

Op 23 oktober 2006 dient verzoeker onder zijn eigen naam R.K. een asielaanvraag in. Hij verklaart van Russische nationaliteit te zijn.

Op 14 november 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 januari 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

Op 28 december 2007 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 6 maart 2008 adviseert de procureur-generaal bij het parket bij het hof van beroep te Gent positief ten aanzien van de vraag tot verwijdering uit het Rijk van verzoeker.

Op 15 mei 2009 dient verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie (bijlage 19).

Op 25 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 augustus 2009.

Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Als gevolg van dit schorsend beroep wordt verzoeker in het bezit gesteld van een tijdelijk verblijfsdocument (bijlage 35).

Bij arrest nr. 34 174 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 16 november 2009 wordt het beroep tegen de beslissing van 25 augustus 2009 verworpen.

Als gevolg van de beëindiging van de beroepsprocedure deelt de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 december 2009 aan de burgemeester van Koekelare mee dat dit beroep werd verworpen en dat de bijlage 35 niet meer mag worden verlengd en dat verzoeker uitvoering dient te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht op 27 augustus 2009. Dit is de bestreden beslissing.

"(…)
Gezien het ingediende annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), werd betrokkene in het bezit gesteld van een bijlage 35, maandelijks verlengbaar.
Op 16/11/2009 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het verzoekschrift van betrokkene verworpen.
De bijlage 35 mag niet meer worden verlengd.
Behoudens betrokkene in het bezit is van een document dat zijn / haar verblijf dekt in afwachting van een beslissing van de Minister of zijn gemachtigde dient hij/zij na kennisgeving van huidig document binnen de gestelde termijn (die identiek is aan de gestelde termijn van de aangevochten beslissing) het grondgebied te verlaten en dit in uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten op 27/08/2009 en de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 16/11/2009.
Betrokkene heeft na kennisgeving van deze brief een termijn van 30 dagen om het grondgebied te verlaten.
(…)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op van het beroep omdat de bestreden beslissing een uitvoeringsmodaliteit is. Verwerende partij zet uiteen dat de beslissing van 3 december 2009 niet kan worden beschouwd als een administratieve beslissing die de rechtstoestand van verzoekster wijzigt. Het betreft een louter bevestigende beslissing van de definitief geworden beslissing van 25 augustus 2009. De oorspronkelijke beslissing van 25 augustus 2009 werd niet

ingetrokken maar enkel geschorst omdat verzoeker een beroep had aangetekend bij de Raad. Bijgevolg zijn de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

2.2. In het verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten inhoudt.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verzoeker heeft een beroep ingesteld bij de Raad tegen de beslissing van 25 augustus 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§1. Behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen het beroep is ingediend.
De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn:
(…)
7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis (…)
(…)."

Hieruit volgt dat het beroep dat verzoeker heeft ingediend schorsende werking heeft.

Artikel 111 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

"Indien bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (…) een annulatieberoep wordt ingediend tegen een beslissing vermeld in artikel 39/79, § 1, tweede lid, van de wet, geeft het gemeentebestuur, op onderrichting van de minister of zijn gemachtigde, aan de betrokken vreemdeling een document af overeenkomstig het model van bijlage 35 indien dit beroep gericht is tegen een beslissing die verwijdering uit het Rijk meebrengt.
Dat document wordt van maand tot maand verlengd totdat op het in het vorige lid bedoelde beroep is beslist."

Hieruit volgt dat gedurende de duur van het beroep, verzoeker in het bezit werd gesteld van een bijlage 35 die werd verlengd totdat over het beroep werd beslist. De mededeling van de Dienst Vreemdelingenzaken aan het gemeentebestuur dat de bijlage 35 niet meer mag worden verlengd omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van verzoeker heeft verworpen, is een louter gevolg van de beëindiging van het beroep. De niet verlenging van een bijlage 35 is dus een loutere modaliteit van een verwerpingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

Het beroep hiertegen is niet ontvankelijk.

Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing, namelijk de vermelding dat aan verzoeker een bijkomende termijn van dertig dagen wordt verleend om het grondgebied te verlaten, is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling.

Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

De beslissing om een nieuwe termijn van dertig dagen toe te staan om het grondgebied te verlaten is evenwel slechts een uitvoeringsmodaliteit van het reeds op 27 augustus 2009 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten en kan niet beschouwd worden als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.605).

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS A. DE SMET